

§ 4. 1. Ulgi określone w § 3 nie mogą przekraczać rocznie 1.600 zł dla jednego podatnika.

2. Ulgi te przyznaje się niezależnie od ulg przewidzianych w innych przepisach.

§ 5. Ulgi określone w § 3 stosuje się na podstawie pisemnego stwierdzenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej, że podatnik posiada prawo do zasiłku i pomocy na podstawie dekretu z dnia 13 listopada 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski, chociażby prawo to uległo zawieszeniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego poczynając od roku podatkowego 1954.

Minister Finansów: w z. J. Kołe

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

w sprawie zawieszenia na rok 1954 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania przychodów z działów specjalnych oraz z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 33, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 1953 r. w sprawie zawieszenia na rok 1953 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania

przychodów z działów specjalnych oraz innych źródeł (Dz. U. Nr 32, poz. 131 i Nr 50, poz. 254) stosuje się do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1954.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 415, z 1952 r. Nr 42, poz. 292 i z 1954 r. Nr 13, poz. 49) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne położone w różnych okręgach wymiarowych i zamieszkuje w jednym z tych okręgów, organem finanso-

wym właściwym dla wymiaru podatku gruntowego od wszystkich posiadanych gospodarstw jest organ właściwy dla terenu, na którym podatnik zamieszkuje.

2. Przepisu ustępu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli podatnik oprócz gospodarstwa rolnego położonego na ziemiach dawnych posiada ponadto gospodarstwo rolne położone na obszarze Ziemi Odzyskanych lub b. wolnego miasta Gdańska”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1954 r.

w sprawie tymczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego dla celów świadczeń rentowych.

Na podstawie art. 88 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu utworzenia komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, przewidzianych w

art. 14 dekretu, orzecznictwo lekarskie wykonują lekarze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. Przy zaliczaniu osób badanych do jednej z grup inwalidów określonych w art. 13 dekretu obowiązują następujące zasady:

1) osoby niezdolne w myśl dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego w sprawach inwalidzkich